

Chcíply dobrý víly

Daniel Landa

1. Vydal jsem se do říše lesů, hledat víly,
ty z pohádky,
naději si s sebou nesu, netěším se na cestu zpátky.
Trnám a ostružím drápu se dál, až na kraj světa,
kde najdu víly,
a mýmu nápadu každéj se smál, všechno bych vyměnil
jen za tu chvíli.

R: /: Kdy na louce tancujou, svobodu milujou
až já je uvidím tak půjdu rovnou k nim
úplněk osvítil bílí luční kvítí
to jejich hlas vzbudí důvěru v nás. :/

2. Na konci pěšiny ohně plály a kolem sedělo
plno divnejch stínu,
o svý životy mariáš hrály a poslali mě tam na mítinu.
To je prej mítina? Spíš nějaká louka,
do černý tmy oblečená,
už bolejí oči, jak pilně koukám, jestli tu netančí
průsvitná žena.

R: Kdy na louce tancujou, svobodu milujou...

3. A pak jsem uviděl ty mrtvý těla, na louce leželi,
oděny v bílý.

Jak kámen náhrobní skála tam čněla,
byly to chcíplý dobrý víly.

K tamtěm stínům jsem se vrátil,
i oni hledali kdysi dobrý víly.

Pár slov jsem s nima ztratil
a pak jsme na cestu vyrazili.

R: /: U strmý skály zábrany zůstaly
viděl jsem chvíly chcíplý dobrý víly
svědomí zmizelo a mě se zachtělo
vykročit z řady a tak jsem zpátky tady. :/

R: /: Bojovat o štěstí se zapnutou pěstí
nečekat, že víla dobrá by ožila
Proti zlu zlem, ale nestát se grázlem
jak ti, co zabili malý dobrý víly. :/